

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415200659
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415200659.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35831154, zastúpená JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému: M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. C., Š. XXXX/XX-XX, v konaní o zaplatenie sumy 681,08 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 562,28 eura s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 298,09 eura za obdobie od 10.04.2012 až do jej zaplatenia a zo sumy 264,19 eura za obdobie od 10.03.2012 až do jej zaplatenia, pričom zaplatenie priznanej pohľadávky súd povoľuje žalovanému v splátkach po 60,- eur mesačne, splatných vždy do 20. dňa príslušného mesiaca tak, že prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému náhradu pomernej časti trov konania vo výške 119,78 eura, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 93,37 eura a ďalších trov vo výške 26,41 eura, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť zástupcovi žalobcu do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka obsiahnutá v Zmluve o pripojení z 15.06.2007 uzavretej medzi T-Mobile Slovensko, a.s. a žalovaným, v Zmluve o poskytovaní verejných služieb z 13.01.2012 uzavretej medzi Slovak Telekom, a.s. a žalovaným a v Zmluve o poskytovaní verejných služieb z 20.01.2012 uzavretej medzi Slovak Telekom, a.s. a žalovaným, pokiaľ v Cenníku pre poskytovanie služieb spoločnosti Slovak Telekom, a.s., platného od 01.03.2012, tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť zmlúv, je uvedená v časti „Iné poplatky“ výška poplatku za obmedzenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 19,80 eura (s DPH) a tiež pokiaľ je uvedená výška poplatku za prerušenie poskytovania služby pre neplatenie vo výške 19,80 eura (s DPH), je pre jej neprijateľnosť neplatná.

odôvodnenie:

Žalobou doručenou na tunajší súd 27.02.2015 sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 681,08 eura spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 416,89 eura za obdobie od 10.04.2012, s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 264,19 eura za obdobie od 10.03.2012 až do jej zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Odôvodnil ju tým, že na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s., ktorej práva, povinnosti, záväzky a pohľadávky prevzala v dôsledku zlúčenia spoločnosť Slovak Telekom, a. s., (ďalej len „ST“) a žalovaným, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej

siete spoločnosti T-Mobile za podmienok stanovených predmetnou zmluvou o pripojení, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil a na cenu za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení vystavil a doručil žalovanému faktúru č. 7203082932 s dátumom splatnosti do 09.04.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 416,89 eura a faktúru č. 7201889393 s dátumom splatnosti do 09.03.2012, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 264,19 eura. Žalovaný v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o pripojení dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou ST ako postupcom žalobcom ako postupníkom dňa 09.06.2014 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatených dlžných faktúr vo výške dlžnej istiny 681,08 eura s príslušenstvom postúpená žalobcovi. Uplatnený úrok z omeškania odôvodnil poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2009.

Podaním z 22.04.2015, doručeným súdu 24.04.2014, na výzvu súdu doplnil, že žalovaný mal s právnym predchodcom žalobcu uzatvorenú Zmluvu o poskytovaní verejných služieb z 13.01.2012 k telefónnemu číslu XXXXXXXXXX na program služieb PODĽA SEBA 5 (0,06) NAJ, Zmluvu o poskytovaní verejných služieb zo dňa 20.01.2012 k telefónnemu číslu 0901705965 na program služieb PODĽA SEBA 5 NAJ a Zmluvu o pripojení zo dňa 15.06.2007 vrátane Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 12.11.2008 k telefónnemu číslu 0904993290 na program služieb RELAX 200. Žalovaný sa podpisom Zmlúv o pripojení zaviazal po dobu 24 mesiacov od dátumu účinnosti riadne a včas plniť všetky povinnosti vyplývajúce z týchto zmlúv, a to najmä riadne a včas platiť cenu za aktiváciu a poskytovanie uvedených služieb v zmysle zmlúv, všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb a podľa cenníka platného v čase poskytnutia dohodnutých služieb. Zároveň predložil Cenník programov a služieb za mesiac 3/2012, t. j. platný v čase obmedzenia a prerušenia služieb pre neplatenie, na základe ktorého fakturoval právny predchodca žalobcu žalovanému vo faktúre č. 7203082932 poplatky titulom obmedzenia a prerušenia služieb pre neplatenie. Cena obmedzenia a prerušenia poskytovaných služieb pre neplatenie je upravená v Cenníku v časti „Iné poplatky“ na strane č. 26. K prerušeniu a obmedzeniu služieb došlo pri všetkých troch zmluvných vzťahoch.

Žalovaný na pojednávaní 27.04.2015 vypovedal, že by to chcel už konečne žalobcovi všetko uhradiť. Niečo už aj zaplatil, keď pracoval v Rakúsku ako brigádnik. Neplatil to preto, lebo bol bez práce. Chcel by to zaplatiť v splátkach, na ktorých by sa chcel dohodnúť. Nepochybuje výšku žalovanej sumy pokiaľ ide o vyúčtované poplatky za hovorné, vrátane vyúčtovaných paušálov, hlasových a nehlasových služieb, ani to, že došlo z jeho strany k jednorazovému dobytíu kreditu. Vie, že z dôvodu neplatenia mu boli najprv obmedzené služby pre neplatenie a následne prerušené služby pre neplatenie. Keď mu boli služby obmedzené, už nemohol volať ani z jedného z mobilov, ale mohol ešte prijímať hovory. Po prerušení už nemohol hovory ani prijímať. Potvrdil, že mu boli doručené faktúry, z ktorých si žalobca voči nemu uplatňuje žalovanú sumu ešte pred začatím tohto konania. Časť týchto faktúr uhradil a nerozporoval tvrdenia žalobcu, že došlo k úhrade práve v tej časti, ktorá nie je z jeho strany žalovaná. Napokon potvrdil, že pred začatím konania mu bolo oznámené, že došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu na žalobcu a postupca mu oznámil, že už to má mať žalobca. Ohľadne svojich pomerov uviedol, že pracuje ako lakovač s priemerným čistým príjmom okolo 550,- eur mesačne. Teraz sa mu narodila dcéra. Okrem úveru, ktorý si zobral s priateľkou v Slovenskej sporiteľni, ktorý spláca po 50,- eur mesačne, nemá iné dlhy. Spolu s priateľkou, t. č. na materskej dovolenke, a ich dieťaťom býva pri svojej matke a uhrádza celý nájom, ktorý predstavuje 320,- eur mesačne. Je schopný splácať žalovanú sumu po 50,- eur mesačne.

Predmetom tohto konania boli pohľadávky predstavujúce vyúčtované úhrady ešte zo strany postupcu žalovanému faktúrou č. 7203082932 z 22.03.2012 s dátumom splatnosti do 09.04.2012 znejúcou na sumu 420,39 eura, z ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky mala predstavovať sumu 416,89 eura (ďalej len „fa 1“) a faktúrou č. 7201889393 z 22.02.2012 s dátumom splatnosti do 09.03.2012 znejúcou na sumu 434,05 eura, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky mala predstavovať sumu 264,19 eura (ďalej len „fa 2“). Medzi postupcom a žalovaným boli celkovo uzavreté 3 samostatné zmluvné vzťahy, a to Zmluva o pripojení z 15.06.2007 s programom služieb „Relax 100“, na SIM kartu s priradeným telefónnym číslom XXXXXXXXXX s dodatkami z 15.06.2007 a 12.11.2008 (ním došlo k zmene programu služieb na „Relax 200“), ďalej Zmluva o poskytovaní verejných služieb z 13.01.2012 s programom služieb „PODĽA SEBA 5 (0,06) NAJ, na SIM kartu s priradeným telefónnym číslom

XXXXXXXXXX s dodatkom z uvedeného dňa a Zmluva o poskytovaní verejných služieb z 20.01.2012 s programom služieb „PODĽA SEBA 5 NAJ, na SIM kartu s priradeným telefónnym číslom XXXXXXXXXXXX s dodatkom z uvedeného dňa.

Fa 1 postupca fakturoval žalovanému mesačné poplatky za dojednané programy služieb (Relax 200, Podľa seba 5 (0,06) NAJ a Podľa seba 5 NAJ), spolu vo výške 77,4093 eura (bez DPH), ďalej platby za hlasové služby - hovorné do zahraničia a roamingové služby - spolu vo výške 120,9345 eura (bez DPH), poplatky za nehlasové služby (SMS správy) vo výške 35,0627 eura (bez DPH) a napokon v rámci „iných poplatkov a služieb“ poplatok za „prerušenie služby - neplatenie“ - 49,50 eura (bez DPH), za „obmedzenie služby - neplatenie“ - 49,50 eura (bez DPH) a poplatok za „dobitie jednorazové“ - 15,- eur (bez DPH).

Fa 2 postupca fakturoval žalovanému mesačné poplatky za dojednané programy služieb (Relax 200, Podľa seba 5 (0,06) NAJ a Podľa seba 5 NAJ), spolu vo výške 83,1434 eura (bez DPH), ďalej platby za hlasové služby - hovorné do domácich sietí, do zahraničia, roamingové služby a hovorné na audiotextové služby - spolu vo výške 172,9457 eura (bez DPH), poplatky za nehlasové služby (SMS správy) vo výške 92,2843 eura (bez DPH) a napokon v rámci „iných poplatkov a služieb“ poplatok za „dobitie jednorazové“ - 13,3333 eura (bez DPH).

Nakoľko žalovaný dané úhrady nezaplatil v lehote ich splatnosti, ktoré mu boli vyúčtované v súlade so zmluvami už splatnými fa 1 a fa 2, vychádzajúc z nespornosti tej časti účtovaných úhrad, ktoré predstavujú vyúčtované úhrady za dojednané paušály (volacie programy), ďalej platieb za hovorné - hlasové a aj nehlasové služby a jednorazové dobíťia kreditu, t.j. nespornosti uvedenej časti konania medzi účastníkmi (§ 120 ods. 3 O. s. p.), súd v danej časti, t. j. ohľadne sumy 562,28 eura žalobe vyhovel, keď aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu mal preukázanú oznámením postupcu doručeným žalovanému o postúpení žalovanej pohľadávky žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok z 09.06.2014. V uzavretých zmluvách vrátane ich dodatkov je uvedená ako jedna zo základných povinností žalovaného povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytovanie verejných služieb, ktorá povinnosť nakoniec žalovanému vyplýva aj s poukazom aj na ust. § 42 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. b) a § 43 v čase uzavretia Zmluvy o pripojení z 15.06.2007 účinného zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (účinnom do 01.11.2011) a rovnako (ohľadne zvyšných dvoch zmlúv) aj z ustanovenia § 43 ods. 12 písm. b) teraz účinného zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov - ďalej len „ZoEK“ (podľa daného ustanovenia účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry). Uvedenej povinnosti žalovaného zodpovedá právo žalobcu ako právneho nástupcu postupcu, ktorý bol poskytovateľom služieb, na úhradu za poskytnutú verejnú službu (§ 43 ods. 1 písm. a/ ZoEK).

Zároveň s poukazom na § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom k 31.01.2013, t. j. účinnom v čase vzniku záväzkových vzťahov účastníkov, aplikovateľného s poukazom na prechodné ustanovenie § 10c tohto nariadenia v aktuálne účinnom znení aj na dobu omeškania po 31.01.2013, priznal žalobcovi voči žalovanému z priznanej istiny aj uplatnený „zákonný“ úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po splatnosti žalovaných faktúr, a to zo sumy 298,09 eura (sumy žalovanej na podklade fa 1 - 416,89 eura poníženej o 118,80 eura z nej žalovanej sumy) od 10.04.2012 až do jej zaplatenia a zo sumy 264,19 eura (sumy žalovanej na podklade fa 2) od 10.03.2012 až do jej zaplatenia.

Vo zvyšnej časti predstavujúcej postupcom žalovanému fa 1 vyúčtovaných (v rámci iných poplatkov a služieb) poplatkov za „prerušenie služby - neplatenie“ vo výške 49,50 eura bez DPH (3x po 16,50 eura) a za „obmedzenie služby - neplatenie“ taktiež vo výške 49,50 eura bez DPH (3x po 16,50 eura), keďže oba tieto poplatky boli účtované v súvislosti s každým z troch zmluvných vzťahov postupcu a žalovaného, čo celkovo s DPH predstavuje 118,80 eura, spolu s uplatneným príslušenstvom z uvedených súm v podobe úrokov z omeškania, žalobu zamietol z nasledovných dôvodov:

Celý žalobcom uplatnený nárok má základ v zmluvách, ktoré sú spotrebiteľskými zmluvami podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, nakoľko postupca pri ich uzatváraní a plnení konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný naopak nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Zmluvná voľnosť pri spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu podľa akého predpisu boli uzavreté sa môže pohybovať len v medziach všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej v § 52 a nasl. OZ v tom smere, že s poukazom na cit. ust. § 54 ods. 1 OZ sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (OZ) v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Pokiaľ ide o účtovanie poplatkov zo strany postupcu podľa Cenníka pre poskytovanie služieb postupcu platného od 01.03.2012 ako poplatkov za prerušenie služby a za obmedzenie služby, súd uvádza, že ich účelom by nemalo byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejkoľvek „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ktorý by prinášal majetkový prospech dodávateľovi, ale ich výška by mala zodpovedať (odrážať) náklady dodávateľa s realizáciou takýchto úkonov. Na „sankcionovanie“ účastníka, ktorý porušil nejakú svoju zmluvnú povinnosť slúžia iné právne inštitúty. Nie je dôvod, aby cenník postupcu stanovoval inú výšku poplatku za prerušenie služby pre neplatenie a za dočasné prerušenie služby na žiadosť účastníka ako je to v zmienenom cenníku, podľa ktorého v prípade, že sa tak deje na žiadosť účastníka, je stanovená jeho výška sumou 15,13 eura a v prípade prerušenia to je už zmienených 19,80 eura (16,50 eura + 20 % DPH). Uvedené poplatky vyúčtované žalovanému súd považuje za neprijateľné hlavne s ohľadom na ich výšku, hoci nespochybňuje právo postupcu spolatniť takéto úkony. Tunajší súd už právoplatne judikoval (napr. vo veci sp. zn. 5C/120/2013-78 vo vzťahu k inému operátorovi), ktorý si účtoval za odpojenie z dôvodu neplatenia sumu 20,- eur, hoci u neho v prípade odpojenia na žiadosť účastníka bola stanovená výška tohto poplatku „len“ vo výške 1,50 eura (vrátane DPH). Suma uvedeného poplatku pre prípad neplatenia je pritom veľmi blízka výške poplatkov tvoriacich predmet tohto konania. Podľa názoru súdu s ohľadom aj na rôznosť výšky poplatkov v cenníku za tú istú „službu“ vykonávanú v tomto prípade výlučne v záujme postupcu, slúžiacu na realizáciu jeho oprávnenia vyplývajúceho zo zmluvy, vôbec nevystihujú (nepokrývajú) možné náklady postupcu súvisiace s vykonaním takýchto úkonov, ale v prevažnej (ak nie takmer vo výlučnej) miere predstavujú ďalšiu „skrytú“ sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas a riadne v súlade so zmluvou platiť úhrady za poskytnuté služby, ktorá podľa názoru súdu v neakceptovateľnom rozsahu prevyšuje takéto náklady, a teda každý z týchto poplatkov - účtovaný samostatne v súvislosti s každou z uzavretých zmlúv, predstavuje možný jednorazový zdroj nie malého príjmu (zisku) dodávateľa na úkor spotrebiteľa (vychádzajúc z množstva zákazníkov postupcu s ohľadom na ich celkový počet, u ktorých tento pristúpi pre neplatenie k obmedzeniu a následne aj k prerušeniu poskytovania služieb).

Dokonca aj pri úvahe, že účtované poplatky všeobecne môžu predstavovať jeden zo zdrojov zisku postupcu ako podnikateľa, výška týchto poplatkov podľa názoru súdu výrazne prevyšuje výšku zisku, ktorý možno označiť za primeraný o to viac, že v tomto prípade ako už bolo uvedené, nejde o poplatky, ktoré súvisia s rozsahom využívania služieb dodávateľa spotrebiteľovi, o ktoré by prejavil spotrebiteľ záujem, ale o poplatky (stanovené jednostranne dodávateľom v ním vydanom cenníku, predstavujúceho osobitnú súčasť zmlúv cez odkaz v nich, ktorý v samotných zmluvách dojednaný výslovne nebol) určené výlučne pre prípad porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom.

Keďže v tomto prípade uvedené poplatky sú spojené výlučne s činnosťou postupcu vykonávanou len v jeho záujme, preto podľa názoru súdu na rozdiel od iných poplatkov (napríklad aj poplatku za odpojenie na žiadosť účastníka..., súvisiacich s činnosťou postupcu realizovanej na žiadosť zákazníka - spotrebiteľa, pri ktorých tak ako pri cenách za poskytnuté služby je na mieste, aby bol v nich

zakalkulovaný aj primeraný zisk), by tieto mali pokrývať maximálne reálne predpokladané náklady postupcu spojené s takouto činnosťou.

Nakoľko v prípade vyššie uvedených poplatkov nešlo o individuálne dojednanú podmienku (uvedené poplatky boli jednostranne stanovené postupcom, čo svedčí už len z toho, že sú súčasťou Cenníka služieb, vydaného postupcom a tvoriaceho neoddeliteľnú súčasť zmlúv), bolo povinnosťou súdu, aj bez návrhu, skúmať, či takáto zmluvná podmienka nie je neprijateľná a teda neplatná. Ust. § 53 ods. 4 OZ obsahuje len demonštratívny výpočet zmluvných podmienok, ktoré sa považujú za neprijateľné, teda za neprijateľné možno považovať aj také, ktoré v tomto ustanovení uvedené nie sú. Súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že zmluvná podmienka uvedená v V. výrokovej časti rozsudku, o ktorú sa opierajú vyúčtované poplatky uvedené vyššie, je neprijateľná, a to pre výšky uvedených poplatkov, ktoré nezodpovedajú možným nákladom vynaloženým v súvislosti s realizáciou činnosti, za ktoré boli vyúčtované, čo je zrejme aj z naznačeného kontextu výšky iného poplatku postupcu za takú istú činnosť, len realizovanú v iných súvislostiach. Už bolo uvedené, že tieto poplatky sú v podstate ďalšími viacnásobnými skrytými a nezanedbateľnými peňažnými sankciami za porušenie jednej a tej istej dohodnutej povinnosti, spočívajúcej v riadnom a včasnom platení úhrad za poskytnuté elektronické komunikačné služby (popri žalobcom uplatnenej zákonnej sankcii v podobe úrokov z omeškania, ktoré aj boli žalobcovi priznané za obdobie omeškania žalovaného). Toto však zmyslom poplatkov za vykonanie vyššie zmienených úkonov byť nemá. Žalobca (jeho zástupca) okrem dokladovania zmluvného základu pre ich účtovanie, napriek výzve súdu doručenej mu 10.04.2015 spolu s predvolaním na pojednávanie 27.04.2015, na ktorom svoju neúčasť ospravedlnil, nepredložil nijaké argumenty, prečo by mala byť výška týchto poplatkov primeraná. Postupca je v súčasnosti jedným z troch rozhodujúcich operátorov pre poskytovanie takýchto služieb na našom území. Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že u ďalšieho operátora - spoločnosti Orange Slovensko, a.s., si tento účtoval napr. za odpojenie poplatok vo výške 3,32 eura bez DPH, čo je cca 1/6-ina poplatku účtovaného postupcom, hoci tiež musí mať s takýmto úkonom s ohľadom na jeho náročnosť obdobné náklady ako postupca.

Z dôvodu neprimeranej výšky uvedených poplatkov súd určil danú zmluvnú podmienku, o ktorú sa tieto neprimerané poplatky opierali, za neprijateľnú a neplatnú, tak ako je uvedené v IV. výrokovej časti rozsudku, a to s poukazom na ust. § 153 ods. 4 O. s. p., keď práve v časti pokrytej neplatnou zmluvnou podmienkou žalobou uplatnený nárok ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že priznal žalobcovi majúcemu prevažný úspech vo veci, proti žalovanému právo na ich náhradu. Žalobca mal z celkového predmetu konania predstavujúceho po vyčíslení uplatnených úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku sumu 873,53 eura úspech v rozsahu 82,6 % (ohľadne sumy 721,52 eura po vyčíslení priznaných úrokov z omeškania ku dňu vyhlásenia rozsudku) a vo zvyšných 17,4 %-tách bol neúspešný, teda jeho tzv. čistý úspech činí 65,2 %. V rámci konania vznikli žalobcovi dôvodne trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 143,20 eura, pozostávajúce z odmeny za 2 úkony právnej služby - 1/ príprava a prevzatie zastúpenia 03.01.2014 a 2/ písomné podanie na súd z 24.02.2015 - návrh na začatie konania (1 úkon á 51,45 eura + režijný paušál k úkonu 1/ vykonanému v r. 2014 - 8,04 eura a k úkonu 2/ vo výške 8,39 eura + 20 % DPH z odmeny a režijného paušálu). Pri ich vyčíslení súd postupoval podľa § 18 ods. 1, 3 v spojení s § 9, § 10 ods. 1, 2, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 15 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v aktuálne účinnom znení. Z takto vyčíslených trov právneho zastúpenia predstavuje 65,2 % priznaných 93,37 eura. Ďalšie trovy vznikli žalobcovi v súvislosti so zaplatením súdneho poplatku za podanú žalobu, zaplateného vo výške 40,50 eura, z čoho 65,2 % predstavuje priznaných 26,41 eura. Žalobcovi priznané trovy je žalovaný povinný s poukazom na § 149 ods. 1 O. s. p. zaplatiť zástupcovi žalobcu.

S poukazom na § 160 ods. 1 veta druhá O. s. p. súd povolil žalovanému s ohľadom na jeho celkové pomery, tak ako ich deklaroval, zaplatenie pohľadávky priznanej žalobcovi s jej príslušenstvom vo forme úrokov z omeškania v mesačných splátkach vo výške a za podmienok ich zročnosti tak, ako je uvedené v I. výrokovej časti rozsudku a s poukazom na § 160 ods. 1 časť vety prvej za bodkočiarkou O. s. p. z tých istých dôvodov stanovil žalovanému ohľadne priznaných trov konania žalovanému dlhšiu, a to 30-dňovú lehotu na ich zaplatenie, plynúcu od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 204 ods. 1 O. s. p.), písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zákon č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O. s. p.).